

MAATSCHAPPELIJK WERKERS DIKKEN MELDINGEN VAN MISBRUIK AAN OM KINDEREN AF TE NEMEN VOOR ADOPTIE

Zondag 11 december 2011

Door Ted Jeory / Vertaling Frank Bleeker

Maatschappelijk werkers geven in dossiers de situatie van probleemouders regelmatig veel ernstiger weer dan deze werkelijk is om hun kinderen in de pleegzorg te plaatsen, of zelfs om hen te laten adopteren, zo onthult een klokkenluider vandaag.

De ervaren maatschappelijk werker vertelde in een onderzoek door de Sunday Express dat Council managers hem en zijn collega's regelmatig onder druk zetten om rapporten te herschrijven die als 'te positief' worden beschouwd.

Ze eisen 'meer vuiligheid' over vaders en moeders om de kansen te verhogen en rechterlijke maatregelen te verzekeren zodat die kinderen onder jeugdzorg komen te vallen en die de Ofsted¹ score van een Council kunnen verbeteren.

De klokkenluider zei dat de angst voor nog een Baby P² waarbij maatschappelijk werk is betrokken, een sfeer van angst heeft gecreëerd die onschuldige gezinnen kapot maakt.

Deze bevindingen werden gisteravond als een 'nationaal schandaal' omschreven door een Member of Parliament (MP) die nu een volledige parlementaire enquête eist naar het Britse systeem van kinderscherming.

We worden gedwongen dingen te doen die indruisen tegen wat wij denken dat goed is voor gezinnen!

De Klokkenluider

Liberaal democraat John Hemming zal de zaak aansnijden als hij donderdag in de Education Select Committee zal verschijnen.

De voorzitter van het Comité, Graham Stuart, heeft aangegeven dat hij op vertrouwelijke basis met de klokkenluider wil spreken.

De klokkenluider zei dat het gedrag van maatschappelijk werkers dramatisch en onnodig is veranderd sinds de volledige gegevens over de dood in 2007 van baby Peter Connelly in Haringey, noord Londen, drie jaar geleden aan het licht kwamen.

¹ Office for Standards in Education, Children's Services and Skills (Ofsted) <http://en.wikipedia.org/wiki/Ofsted>

² Dood van Baby P http://nl.wikipedia.org/wiki/Dood_van_Baby_P/
http://vorige.nrc.nl/buitenland/article2059601.ece/Gruwelijke_dood_Baby_P_schokt_Britten

Volgens hem heerst er momenteel een nieuwe angstcultuur waarin de verantwoordelijkheid voortdurend naar de leidinggevenden wordt afgeschoven.

Hij zei ook dat mensen die een wanhopige behoefte hebben aan hulp bij hun ouderschap, in plaats daarvan hun leven geruïneerd zien door bureaucraten die bang zijn de schuld te krijgen voor een hoogst onwaarschijnlijk geval van extreem misbruik.

Rechtbanken die ver naast de realiteit zitting houden worden steeds vaker gevraagd ingrijpende uitspraken te doen ten aanzien van iemands leven, op basis van vooringenomen, bevooroordeeld bewijs, zo beweert hij.

De meest recente cijfers tonen aan dat de maatschappelijk werkers, die al overbelast zijn dankzij de bezuinigingsplannen van de regering, te maken hebben met snel stijgende 'case-loads'³ (verhoogde werkdruk) aangezien nu 42.700 kinderen in een kinderbeschermingsplan zijn opgenomen.

Maatschappelijk werkers zeggen dat dit grotendeels te wijten is aan politieke druk na de Baby P-zaak.

David Cameron heeft gemeld dat er te veel kinderen in handen van jeugdzorg zijn en dat het adoptieproces gestroomlijnd dient te worden, maar volgens critici gaat het er op de eerste plaats om waarom zoveel jongeren in de jeugdzorg zijn opgenomen.

De klokkenluider, een vader die voor een grote organisatie in het zuiden van Engeland werkt, vertelt: "We worden gedwongen dingen te doen die indruisen tegen wat wij denken dat goed is voor gezinnen."

Zelf heb ik veel rapporten geschreven waarover tegen mij gezegd werd: "Je bent te positief over dit gezin; we krijgen het zo nooit naar de rechtbank, tenzij je het negatiever afspiegelt."

"Dat werd me letterlijk zo verteld!"

"Alhoewel het indruist tegen je gevoel van wat goed is, voel je je toch verplicht."

"Kinderen horen thuis in hun gezin en we moeten hen *daar* zoveel mogelijk ondersteunen en alleen als er grote risico's dreigen haal je een kind bij zijn familie vandaan!"

Als hem om een voorbeeld wordt gevraagd, zegt hij: "Om een kind in de kinderbeschermingsvergadering te krijgen, zo werd ons verteld, moeten we de situatie slechter voorspiegelen en erger maken dan dat deze werkelijk is. We hoeven niet noodzakelijkerwijs dingen te verzinnen, we hoeven de nadruk alleen maar te veranderen."

³ Aantal cliënten dat aan een hulpverlener, bijvoorbeeld casemanager, zorgcoördinator, maatschappelijk werker, is toevertrouwd.

“Het is heel subtiel. Ik had een kind van een jaar of acht. Ik had een rapport opgesteld met de nadruk op de bereidwilligheid van de ouders om dingen te veranderen en dat zij van goede wil waren.”

“Maar toen werd me verteld dat dit te positief was, we zouden er nooit verder mee komen. Ik moest meer negatieve zaken aanvoeren, dus moest ik me concentreren op het ontbreken van huishoudelijke hygiëne. Dat zou de ouders in een kwaad daglicht stellen.”

Hij vertelde dat dit soort rapporten werd gebruikt om kinderen uit hun gezinsomgeving te halen en in veel gevallen opgegeven werden voor adoptie.

Hij voegde daaraan toe: “Het vernielt gezinnen. Maar de nieuwere, jongere maatschappelijk werkers zien dit als de norm, ze willen gewoon in de pas lopen met hun bazen en dat is zorgwekkend.”

De klokkenluider plaatste ook grote vraagtekens bij de door de Council aangewezen psychologen, waarvan hij gelooft dat zij bevooroordeeld zijn ten faveure van hun ‘betaalmeesters’.

Met name, zei hij, had hij twijfels over wat hij noemde, vage concepten van emotioneel misbruik en ‘hechtingstheorieën’.

Hij zei: “Deze psychologen creëren zulke hoge standaarden voor het ouderschap dat de meesten van ons zouden falen.”

Member of Parliament John Hemming zei: “Ik complimenteer de Sunday Express voor het in de openbaarheid brengen van dit nationale schandaal. Een aantal klokkenluiders zijn naar me toe gekomen om me uit te leggen hoe bewijsmateriaal van experts in de Familierechtbank soms ernstiger en op sommige momenten zelfs helemaal verkeerd wordt voorgespiegeld. De verkeerde kinderen onder jeugdzorg plaatsen op basis van aangedikte rapporten en betekenisloos psycho-gebabbel resulteert in andere kinderen die aan hun lot worden overgelaten, zoals Baby P.

Het Parlement moet optreden om het kinderbeschermingssysteem door te lichten.

Nisha Mansuri, van de Britse Vereniging voor Maatschappelijk Werkers, beaamt het commentaar van de klokkenluider en zegt: ‘Het is een grote zorg. De bezuinigingen veroorzaken zoveel druk voor maatschappelijk werkers, zodat niet de juiste beslissingen worden genomen.’

‘We verzamelen zoveel problemen, maar de kansen keren zich tegen ons.’